

Mál nr. 77/2016**M og**

vátryggingafélagið V1 vegna ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A og vátryggingafélagið V2 vegna ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar B.

Áræktur á bifreiðastæði við Dalveg í Kópavogi 18. febrúar 2016.

Gögn.

Málskot, móttækið 10.3.2016, ásamt fylgigögnum.

Bréf V1, dags. 4.4.2016 ásamt gögnum.

Bréf V2, dags. 4.4.2016, ásamt gögnum.

Málsatvik.

Í tjónstilkynningu vegna árækturs má sjá að áræktur var með bifreiðum A og B þannig að vinstri framhorn bifreiðanna lentu saman. Ökumaður bifreiðar A segist hafa verið nýbúin að aka aftur á bak úr bifreiðastæði þegar bifreið B hafi komið á miklum hraða og ekið á bifreið A. Ökumaður bifreiðar B segir hins vegar að ökumaður bifreiðar A hafi ekið öfugu megin á akstursleið bifreiðastæðisins og hún hafi reynt að beygja frá án árangurs áður en áræktur varð. Í skýrslunni er síðan haft eftir vitni að bifreið B hafi verið ekið á mikilli ferð um bifreiðastæðið og hafi ökumaður verið að kveikja í sígarettu rétt áður en áræktur varð.

M telur að árækturinn megi rekja til þess ökumaður bifreiðar B hafi ekki veitt ökumanni bifreiðar A forgang frá hægri, eins og honum hafi borið að gera skv. 3. mgr. 25. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 auk þess sem bifreið B hafi verið ekið yfir merкта stöðureiti á bifreiðastæðinu. Einnig vísar M á bug að bifreið A hafi verið ekið öfugu megin á akstursleið um bifreiðastæðið og vísar um það til mynda af vettvangi. Af hálfu V1 eru þessi sjónarmið M ítrekuð og einnig lögð áhersla á að ökumaður bifreiðar B hafi ekið of hratt m.v. aðstæður skv. framburði vitnis.

V2 telur að ósannað sé að bifreið B hafi verið ekið of hratt m.v. aðstæður auk þess sem bifreið A hafi verið ekið gegn merktri akstursleið bifreiðastæðis á meðan ökumaður bifreiðar B hafi ekið eftir merktri slíkri leið. V2 vísar á bug ásökunum í málskoti um að ökumaður bifreiðar B hefi ekið yfir merкта stöðureiti, þar sem það fái ekki stoð í gögnum málsins.

Álit.

Við þær aðstæður sem áræktur varð, þar sem ekki er um hefðbundna merкта akbraut er að ræða, ber ökumönnum að sýna sérstaka aðgát og sýna hvor öðrum tillitsemi þegar þeir mæta öðrum ökutækjum, sbr. 4. og 19. gr. umferðarlaga. Í gögnum málsins má sjá að því er haldið fram að báðir ökumenn hafi ekið gegn þeim akstursleiðum sem þeim bara að aka um bifreiðastæðið. Þau gögn sýna hins vegar ekki með skýrum hætti með hvaða hætti hvor um sig gerði það og telst það því ósannað. Þegar hins vegar litið er til myndar af stöðu bifreiðanna eftir árækturinn má hins vegar sjá að ökumaður bifreiðar A hefði getað ekið þeirri bifreið lengra til hægri á bifreiðastæðinu og þannig gætt meiri aðgátar. Þegar litið er til vitnisburðar verður einnig talið sannað að ökumaður bifreiðar B hafi ekið of hratt m.v. aðstæður. Miðað við umrædd gögn teljast báðir ökumenn bera sök á árækstrinum og þykir ekki unnt að leggja meiri sök á annan en hinn og skiptist hún til helminga.

Niðurstaða.

Sök skiptist til helminga milli ökumanna bifreiða A og B.

Reykjavík, 10. maí 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.